

prima instanță: M. Muruianu
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-2708/16

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin Grup”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Keramin Grup” împotriva lui Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovskai și
Galina Garștea cu privire la încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovskai și Galina Garștea,
casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 și
emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 29 noiembrie 2013, SRL „Keramin Grup” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovskai și Galina Garștea cu
privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 01 iulie 2009, Galina Garștea și
Neonila Țîmbrovskai au fost angajate la SRL „Keramin Grup” prin transfer de la
altă întreprindere, în funcția de depozitar, totodată fiind încheiate și contracte de
răspundere materială individuală deplină.

Comunică că la data de 01 iulie 2009, Igor Iagolnițki a fost angajat la
SRL „Keramin Grup” în funcția de asistent al depozitarului, angajarea fiind
efectuată în baza cererii și tot la aceeași dată cu Igor Iagolnițki a fost încheiat
contract de răspundere individuală materială deplină.

Explică că la 18 decembrie 2010 în baza cererii lui Igor Iagolnițki, a fost
emis ordin prin care acesta a fost transferat în funcția de depozitar.

Sușține că în perioada de 29 decembrie 2011 - 06 martie 2012 la depozitul
central al companiei situat pe str. Uzinelor 19, mun. Chișinău a fost efectuată
inventarierea valorilor materiale existente, iar în urma efectuării anchetei de

serviciu, finalizată la 16 mai 2012, a fost constatat că în rezultatul acțiunilor pârâților a fost identificată lipsă de marfa în valoare totală de 86 889,55 lei.

La 21 mai 2012 a fost emis ordinul nr. 89/12p referitor la recuperarea de către pârâți a prejudiciului în valoare de 86889,55 lei, care a fost semnat de către Galina Garștea, iar Igor Iagolnițki și Neonila Țîmbrovșcaia a refuzat de a semna ordinul respectiv, fapt despre care a fost întocmit un act de constatare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 327, 328, 333, 337, 338 alin. (1) lit. a), 339 alin. (1), 340, 341, 344 Codul muncii, art. 42, 166, 167 CPC.

Solicită încasarea în mod solidar de la Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovșcaia și Galina Garștea a prejudiciului material cauzat în mărime de 86889,55 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Keramin Grup” împotriva lui Igor Iagolnițki, Neonilei Țîmbrovșcaia și Galinei Garștea cu privire la încasarea prejudiciului material.

A fost încasat de la Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovșcaia și Galina Garștea în mod solidar în beneficiul SRL „Keramin Grup” suma de 86889 (optzeci și șase mii opt sute optzeci și nouă) lei 55 bani cu titlu de prejudiciu material și suma de 2606 (două mii șase sute șase) lei 68 bani cu titlu de cheltuieli pentru taxa de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016 a fost admis apelul declarat de Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovșcaia și Galina Garștea, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Keramin Grup” împotriva lui Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovșcaia și Galina Garștea cu privire la încasarea prejudiciului material.

A fost încasat din contul SRL „Keramin Grup” în beneficiul lui Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovșcaia și Galina Garștea taxa de stat achitată în apel în mărime de 652 lei pentru fiecare.

La 07 octombrie 2016 SRL „Keramin Grup” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, menținerea hotărârii primei instanțe și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Explică că administrația SRL „Keramin Grup” a acționat în strictă conformitate cu prevederile pct. 107-109 din Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 27 din 28 aprilie 2004.

Sușține că ținând cont de normelor respective, în cazul constatării în cadrul inventarierii a plusurilor sau lipsurilor de bunuri, sau resorturi de marfă, este posibilă compensarea diferențelor de valori, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții existența riscului de confuzie între sorturile aceluiași bun material din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior - culoarea, desenul, modelul, dimensiunile, ambalajul sau alte elemente. Listele cu sorturile de produse, mărfuri,

ambalaje și alte bunuri care întrunesc condițiile de compensare datorită riscului de confuzie se aprobă anual la propunerea comisiei de către administratori și se înregistrează în politica de contabilitate a întreprinderi.

Indică că diferențele constatate în plus sau lipsă trebuie să se refere la aceeași perioadă de gestiune, aceeași gestiune și același gestionar, iar lipsurile constatate cu ocazia inventarierii nu trebuie să provină ca sustragere sau degradare a bunurilor respective din vina persoanelor responsabile de gestionarea lor.

Precizează că la momentul finalizării inventarierii, pârâții nu au dat nicio explicație asupra plusurilor și neajunsurilor de marfă constatată, fără ca să semneze actul de inventariere.

De asemenea, susține că Igor Iagolnițki și Neonila Țîmbrovskaia au refuzat să semneze Ordinul № 89/12p din 21 mai 2012 privind stabilirea cuantumului prejudiciului, iar Garștea Galina nu a obiectat, deși i-a fost adus la cunoștință sub semnătură.

Consideră că instanța de apel a dat o apreciere greșită prevederilor pct. 107 - 109 din Regulamentul privind inventarierea.

Menționează că nu este de acord cu aprecierea instanței de apel, care operează anume cu cifrele din Actul de inventariere, făcând anumite calcule, aplicând din oficiu compensarea, ajungând la concluzia că surplusurile ar prevala asupra neajunsurilor și că nu ar exista un prejudiciu material.

Relevă că prima instanță corect a reținut cu trimitere la pct. 107-109 din Regulamentul privind inventarierea, că este de prerogativa administrației, angajatorului de a decide dacă se aplică sau nu compensarea surplusurilor cu neajunsurile.

Explică că în calitate de angajator, SRL „Keramin Grup” a decis de a nu fi aplicată compensarea, respectiv consideră că instanța de apel, nu avea dreptul să aplice din oficiu, sau să facă calcule și să se expună asupra faptului dacă surplusurile prevalează.

Susține că instanța de apel urma, cel mult, să determine dacă de către SRL „Keramin Grup” corect au fost aplicate prevederile art. 107-109 din Regulamentul privind inventarierea, eventual, dacă avea dreptul angajatorul să decidă dacă compensarea nu se aplică în cazul dat.

Subliniază că nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că de către SRL „Keramin Grup” nu a fost dovedit, în conformitate cu prevederile art. 328 alin. (2) Codul muncii, cuantumul prejudiciului material pretins a fi cauzat prin acțiunile lui Igor Iagolnițki, Neonila Țîmbrovskaia și Galina Garștea.

Relevă că instanța de apel nu a indicat omisiunile SRL „Keramin Grup” cu referire la probatoriu și care ar fi normele materiale și procesuale obligatorii la prezentarea anumitor probe.

Consideră că motivarea deciziei recurate nu corespunde prevederilor art. 241 alin. (5) CPC și că contravine art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Susține că nu este clară concluzia instanțe de ape, deoarece pe de o parte instanța reține că SRL „Keramin Grup” nu ar fi prezentat probe care ar demonstra

prejudiciul material pretins, dar în același timp face calcule, operând cu datele din procesul-verbal de inventariere, indicând că în rezultatul inventarierii suma surplusului depășește esențial suma neajunsului stabilit.

Consideră că această abordare reprezintă o interpretare arbitrară a probelor, or, același document (proces-verbal de inventariere) în susținerea poziției sale cu referire la prejudiciu, nu este recunoscut ca probă, iar în cazul intimațiilor, este reținut ca probă, arătând că surplusurile sunt mai mari ca neajunsurile.

La 21 noiembrie 2016 Igor Iagolnițki, Neonila Țimbrovskaja și Galina Garștea au depus referință la recursul declarat de SRL „Keramin Grup” prin care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 august 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 148) careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Keramin Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Keramin Grup”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Keramin Grup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu